

אנשי קדש, ויהיו כלם מזמנים בכל הצדדים של קדש למעלה ולמטה.

דבר אחר אלה מועדי ה', מה זה מועדי ה'? רבי שמעון אמר, הם מה', שבו נקשרו ממטה למעלה וממעלה למטה. פלם קשורים בו, וכלם מתעטרים (ומזמנים) (ומתאחדים) להקשר קשר אחד בקשר של המלך. מה הטעם? כמו שמלך יורש את האב והאם, ואחיו באותו קדש ומתעטר בהם. (בשביל) כף פל אותם שאחוזים במלך צריכים להודמן לאותו מקום עליון שנקרא קדש, כדי שכלם יתאחדו כאחד (למלך). ועל פן נקרא מועדי ה', ואחר כף מקראי קדש, שהרי בהם מתעטר במלך.

אשר תקראו אותם במועדים, שני חלקים יש לישראל בהם. אם מצד המלך - יש לישראל חלק עליון בו, שכתוב (דברים ו) ואתם הדבקים בה' אלהיכם וגו', (שם לב) כי חלק ה' עמו. ואם מצד העליון של קדש - יש לישראל חלק עליון בו, שכתוב ואנשי קדש תהיון לי, וכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה'. ועל פן ראוי לכם לזמן אותם ולתקן לכהנים שמחה וסעודה ולשמח בהם. וכי שמזמן לאחר (לאורח), צריך להראות לו שמחה ופנים מאירות לעטר (לשמר) את אורחו של אותו האורח. למלך שהזמין אורח יקר, אמר לבני היכלו: כל שאר הימים הייתם פל אחד בביתו, זה עושה עבודתו, וזה הולך עם סחורתו, וזה הולך בשדהו. פרט לאותו יום שלי, שכלם מתעוררים (מזמנים) לשמחתו. עכשו הזמנתי אורח עליון ויקר,

פדין אתקינו סעודתא, וחדו, דהא לכו אתחזי, בגין דאתון אתקרוין אנשי קדש, ויהוין פלהו (ד' צ"ד ע"א) זמינין בכל סטרין דקדש לעילא ותתא.

דבר אחר (ויקרא כ"ג) אלה מועדי יי'. מהו מועדי יי'. רבי שמעון אמר, מיי' אינון. דביה אתקשרו מתתא לעילא, ומעילא לתתא, פלהו ביה מתקשרין, ומתעטרין (ס"א ומתעטרין) (נ"א ומתאחדו) פלהו, לאתקשרא קשרא חד בקשרא דמלפא. מאי טעמא. כמה דמלפא ירית לאפא ולאימא, ואחיד בההוא קדש, ואתעטר בהו. (בגין) כף פל אינון דאחידין ביה במלפא, בעיין לאזדמנא בההוא אתר עלאה דאקרי קדש, בגין דיתאחדו כלהו כחדא (למלפא). ועל דא מועדי יי' אקרי, ולבתר מקראי קדש, דהא בהו אתעטר במלפא.

אשר תקראו אותם במועדים, תרין חולקין אית לישראל בהו אי מסטרא דמלפא, חולקא עלאה אית לישראל ביה, דכתוב (דברים ו) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם וגו', (דברים לב) כי חלק יי' עמו. ואי מסטרא עלאה דקדש, חולקא עלאה אית לישראל ביה, דכתוב ואנשי קדש תהיון לי, וכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל ליי'. ועל דא לכו אתחזי לזמנא להו, ולתקנא קמייהו חדוותא וסעודתא ולמחדי בהו.

ומאן דזמין לאתרא (ס"א לאתרא), בעי לאחזאה ליה חידו, ואנפין נהירין לעטרא (נ"א לנפרא) אורחיה דההוא אושפיזא. למלפא דזמין אושפיזא ויקרא, אמר לבני היכליה, פל שאר יומין הויתון פל חד וחד בביתיה, דא עביד עבידתיה, ודא אזיל בסחורתיה, ודא אזיל בחקליה. בר ההוא יומא דילי, דכלכוון מתערין (ס"א מתעטרין) בחדוותא דילי, השתא זמינית אושפיזא עלאה ויקרא,

מתערין (ס"א מתעטרין) בחדוותא דילי, השתא זמינית אושפיזא עלאה ויקרא,